

INALTA CURTE DE CASATIE SI JUSTITIE

- Sectia Penala -

Complet de judecată: C7 - filtru

Dosar nr. 30041.01/3/2006*

Termen de pronuntare : 07.04.2015

DOMNULE PRESEDINTE,

Subsemnatul ROSCA STANESCU SORIN STEFAN, recurent în dosarul cu numărul de mai sus, prin avocat Daniel MV Chitic, cu domiciliul ales la Cabinet Individual de Avocatură Daniel MV CHITIC în București, str. Matei Basarab nr. 37 et. 1 ap. 6, sect. 3, în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. (1) pct. A. lit. d) și ale art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale a României, republicată, cu mod. și complet. următoare, ridic

EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

a dispozițiilor :

- art. 40 alin. (1) și (2) din noul Cod de procedura penală („C.proc.pen.”, în continuare), referitoare la Competența Înaltei Curți de Casație și Justiție în ceea ce privește infracțiunile săvârșite de senatori, și ale

- art. 48 alin. (2) din noul Cod de procedura penală, referitoare la competența în caz de schimbare a calității inculpatului.

texte de lege care se află în stare de contencios constituțional cu următoarele dispoziții din Legea fundamentală:

- art. 1 alin. (5) privind supremația Constituției în România, ale

- art. 16 alin. (1) din Constituție, privind egalitatea cetățenilor în fața legii, și ale

- art. 72 alin. (2) teza finală din Constituția României, care statuează că în cazul deputaților și a senatorilor, competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Solicit să dispuneți repunerea cauzei pe rol în vederea lămuririi acestei excepții, conform prev. art. 395 alin. (1) C.proc.pen.¹

¹ **Art. 395 C.proc.pen.** – Reluarea cercetării judecătorești sau a dezbaterilor

“Dacă în cursul deliberării instanța apreciază că o anumită împrejurare trebuie lămurită și este necesară reluarea cercetării judecătorești sau a dezbaterilor, repune cauza pe rol. Prevederile privind citarea se aplică în mod corespunzător.”

Intrunirea conditiilor de admisibilitate a exceptiei invocate:

Rog Onorata Instanța *ad quo* să constate că această excepție este admisibilă în raport de exigențele art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, rep., întrucât a fost invocată de o persoană care are calitate în cauză, excepția nu a fost până în prezent soluționată și admisă de Curtea Constituțională a României, dispozițiile legale la care face referire excepția au directă legătură cu fondul recursului în casatie declarat de subsemnatul, unul dintre motivele recursului în casatie fiind cel prevăzut de art. 438 alin. (1) pct. 1 C.proc.pen. (*judicata a fost efectuată de o instanță inferioară în grad celei competente*), și nu în ultimul rând, soluția ce ar putea fi dată în prezenta cauză poate fi influențată de pronunțarea asupra acestei excepții de neconstituționalitate.

Numerus apertus fata de condițiile generale de admisibilitate ale unei astfel de excepții, consider necesar să menționez și faptul că prezenta cauză este una **aflata pe rolul instanței de judecată** (în sensul prev. art. 29 alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 47/1992), Înalta Curte de Casatie și Justiție a fost legal investită cu soluționarea recursului în casatie declarat de subsemnatul, și până la momentul ridicării prezentei excepții nu s-a dezinvestit.

Faptul că în prezent ne aflăm într-o procedură necontradictorie dar nu mai puțin judiciară și în fața unei instanțe de judecată nu poate fi menționat ca un obstacol în calea înlăturării justiției constituționale, sens în care vă rugăm să constatați admisibilă prezenta excepție.

DEZVOLTAREA EXCEPȚIEI:

EXCEPȚIA PRIVESTE NECONSTITUȚIONALITATEA dispozițiilor :

- art. 40 alin. (1) și (2) din noul Cod de procedură penală („C.proc.pen.”, în continuare), având următoarea formulare:

“Competența Înaltei Curți de Casație și Justiție

Art. 40.

(1) Înalta Curte de Casație și Justiție judecă în primă instanță infracțiunile de înaltă trădare, infracțiunile săvârșite de senatori, deputați și membri din România în Parlamentul European, de membrii Guvernului, de judecătorii Curții Constituționale, de membrii Consiliului Superior al Magistraturii, de judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție și de procurorii de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) Înalta Curte de Casație și Justiție judecă apelurile împotriva hotărârilor penale pronunțate în primă instanță de curțile de apel, de curțile militare de apel și de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție.”

și ale

- art. 48 alin. (2) din noul Cod de procedură penală, având următoarea formulare:

“Competența în caz de schimbare a calității inculpatului

“(2) Dobândirea calității după săvârșirea infracțiunii nu determină schimbarea competenței, cu excepția infracțiunilor săvârșite de persoanele prevăzute la art. 40 alin. (1).”

texte de lege care se află în stare de contencios constituțional cu următoarele dispoziții din Legea fundamentală:

- **art. 1 alin. (5) privind supremația Constituției în România:** *“ARTICOLUL 1. Statul român. (5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”;*

- **Art. 16 alin. (1) din Constituție, privind egalitatea cetățenilor în fața legii:** *“Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;*

- **art. 72 alin. (2) teza finală din Constituție:**

“Imunitatea parlamentară

(2) Deputații și senatorii pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți sau arestați fără încuviințarea Camerei din care fac parte, după ascultarea lor. Urmărirea și trimiterea în judecată penală se pot face numai de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.”

PREZENTAREA CONFLICTULUI CONSTITUTIONAL:

În prezenta cauză avem următorul calendar al judecății:

- **La data de 28.08.2012**, Tribunalul București pronunță în prezenta cauză Hotărârea penală nr. 726/2012 ;
- **În data de 09.12.2012** subsemnatul sunt ales parlamentar în colegiul uninominal 2 din Circumscripția electorală nr.16 Dîmbovița, mandatul meu fiind validat la data de 19.12.2012;
- **La data de 01.02.2014** intra în vigoare noul Cod de procedură penală;
- **La 06.03.2014** s-a înregistrat pe rolul Curții de Apel București cauza, pentru judecata în apel;
- Între 04.04.2014 și 09.09.2014 are loc cercetarea judecătorească și dezbaterile;
- **La data de 07.10.2014**, Curtea de Apel București pronunță Decizia penală nr. 1156/2014, prin care subsemnatul sunt condamnat penal.

Consider ca retinerea cauzei in vederea judecarii in apel de catre Curtea de Apel Bucuresti, dupa data la care subsemnatul am dobandit calitatea de senator (19.12.2012) s-a datorat **caracterului neconstitutional al actualelor prevederi de procedura penala care, intr-o interpretare neconstitutionala, fortata dar netemeinic imbratisata de Curtea de Apel Bucuresti, conduc la concluzia ca, daca inculpatul dobandeste calitatea de senator dupa ce prima instanta s-a pronuntat in cauza, competenta de solutionare a cailor de atac nu revine Inaltei Curti de Casatie si Justitie, ci instantelor ordinare, conform prevederilor generale de competenta.**

O astfel de situatie atesta conflictul constitutional dintre prevederile noului Cod de procedura penala, redate mai sus, si prevederea constitutională, expresa si fara echivoc, de la art. 72 alin. (2) teza finala care, dincolo de orice interpretare, dispune ca ***“Deputații și senatorii pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți sau arestați fără încuviințarea Camerei din care fac parte, după ascultarea lor. Urmărirea și trimiterea în judecată penală se pot face numai de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.”***

MOTIVAREA EXCEPTIEI DE NECONSTITUTIONALITATE:

Pe langa interpretarea legico-juridica a textelor din Constitutie si din noul Cod de procedura penala, in sustinerea prezentei exceptii intelegem sa invocam Decizia nr. 67 din 13 februarie 2003 a Curtii Constitutionale, referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 40 alin. 2 din Codul de procedura penala, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.178 din 21 martie 2003.

Se poate observa ca exista o reala similitudine intre dispozitiile din noul Cod de procedura penala aflate in disonanta constitutională si cele din anteriorul Cod de procedura penala, astfel incat *ubi eadem est ratio, ibi eadem solution esse debet!*

Fara a avea pretentia originalitatii, redam argumentele retinute de Curtea Constitutionale in Decizia nr. 67/2003, argumente care isi mentin validitatea si actualitatea si in prezent, in conditiile in care dispozitiile relevante din Constitutia Romaniei nu au suferit modificari cat priveste formularea textelor fundamentale invocate (*mai putin renumerotarea, art. 69 devenind art. 72*).

“Curtea constata ca prin art. 69 alin. (1) din Constitutie, sub titulatura de Imunitatea parlamentara, au fost reglementate doua categorii de masuri de protectie a deputatilor si senatorilor, pe durata exercitarii mandatului, impotriva eventualelor abuzuri sau sicane de ordin judiciar, de natura sa le stirbeasca independenta in indeplinirea misiunii cu care au fost investiti de electorat si sa submineze prestigiul Parlamentului. (...)

Cea de a doua masura de protectie consta in stabilirea competentei de judecata a Curtii Supreme de Justitie, in cazul deputatului sau senatorului trimis in judecata penala. Caracterul protector al acestei norme se releva in aceea ca parlamentarul trimis in judecata este scos de sub jurisdictia instantei careia i-ar reveni competenta potrivit regulilor generale – fiind aparat in acest fel de presiunile si de vrajmasiile locale – si i se da posibilitatea de a fi judecat de Curtea Suprema de Justitie (in prezent Inalta Curte de

Casatie si Justitie – n.n.), care, in raport cu pozitia pe care o detine in sistemul judiciar, prezinta cele mai inalte garantii de independenta si impartialitate. Avand in vedere faptul ca art. 69 alin. (1) din Constitutie nu face nici o distinctie, rezulta ca textul se refera la toate cazurile in care un parlamentar este judecat in timpul exercitarii mandatului sau pentru o fapta penala sau contravenționala, indiferent de data la care a fost sesizata instanta – inainte sau dupa dobandirea de catre faptuitor a calitatii de deputat sau senator.

Acest inteles al prevederilor art. 69 alin. (1) din Constitutie rezulta, in egala masura, din scopul reglementarii, caci ar fi lipsit de ratiune sa se admita ca legiuitorul constituant a urmarit asigurarea unei judecati impartiale numai pentru parlamentarii trimisi in judecata in timpul exercitarii mandatului, iar nu si pentru cei ce se afla in curs de judecata in perioada exercitarii mandatului, in temeiul unor actiuni judiciare pornite anterior.

In aceste conditii, asa cum se retine si in punctul de vedere comunicat de Avocatul Poporului, prevederile art. 40 alin. 2 din Codul de procedura penala pot fi considerate constitutionale numai daca sunt aplicate in sensul ca schimbarea calitatii persoanei fizice in parlamentar atrage, in mod obligatoriu, stabilirea competentei de judecata a Curtii Supreme de Justitie .

Prevederile art. 69 alin. (1) din Constitutia Romaniei, privind competenta Curtii Supreme de Justitie, constituie norme de procedura penala cu statut constitutional. Pozitia suprema a Constitutiei in ierarhia actelor normative are drept consecinta si faptul ca legile si celelalte acte cu caracter normativ nu trebuie sa contravina Legii fundamentale.

Pe de alta parte, Curtea constata ca este intemeiata si opinia instantei de judecata care a ridicat din oficiu exceptia de neconstitutionalitate, in sensul ca dispozitiile art. 40 alin. 2 din Codul de procedura penala contravin principiului egalitatii in drepturi a persoanelor aflate in aceeasi situatie juridica, prevazut in art. 16 alin. (1) din Constitutie.

Tot astfel cum principiul inviolabilitatii parlamentare, consacrat prin prima teza a art. 69 alin. (1) din Constitutie, apara, deopotriva, mandatul parlamentar, independenta Parlamentului, dar si persoana titularului mandatului, norma de competenta materiala stabilita prin teza a doua a aceluasi text constitutional este menita sa apere nu numai mandatul senatorului sau deputatului judecat pentru o fapta penala, ci si persoana parlamentarului aflat in situatia de inculpat intr-un proces penal.

Or, in conditiile in care membrii Parlamentului au acelasi statut juridic, compus din aceleasi drepturi si obligatii, judecarea unora dintre acestia de catre Curtea Suprema de Justitie, iar a altora de catre instante inferioare – luand in considerare numai data trimiterii in judecata, irelevanta sub aspectul protectiei judiciare la care sunt indreptatiti in mod egal toti parlamentarii – este vadit discriminatorie si deci contrara prevederilor art. 16 alin. (1) din Constitutie.

Admite exceptia de neconstitutionalitate ridicata din oficiu de Tribunalul Bucuresti – Sectia a II-a penala in Dosarul nr. 4.733/2001 al acelei instante si constata ca dispozitiile art. 40 alin. 2 din Codul de procedura penala sunt neconstitutionale in masura in care sunt intelese si aplicate in sensul ca senatorii si deputatii vor fi judecati de alte instante decat Curtea Suprema de Justitie in cazurile in care sesizarea instantei a avut loc anterior datei dobandirii mandatului de parlamentar.”

Similitudinea este evidenta, mai putin un detaliu procesual: dobandirea calitatii de parlamentar a survenit in cursul ciclului procesual, intre momentul pronuntarii sentintei la fond si momentul inceperii judecatii in apel. Cu toate acestea, dispozitia constitutionala isi mentine vigoarea, astfel incat dupa data dobandirii calitatii de senator ar fi trebuit sa fiu judecat de Inalta Curte de Casatie si Justitie.

Pentru considerente expuse, solicit repunerea cauzei pe rol in vederea lamuririi acestei exceptii, conform prev. art. 395 alin. (1) C.proc.pen., si sesizarea Curtii Constitutionale in conformitate cu Legea nr. 47/1992, rep.

Pe fondul exceptiei de neconstitutionalitate, rog Onorata Curte Constitutionala sa admita exceptia de neconstituționalitate ridicată din subsemnatul în fata Inaltei Curti de Casatie si Justitie – Sectia Penală în Dosarul nr. 30041.01/3/2006* al acelei instanțe și sa constate că dispozițiile art. 40 alin. 2 si 48 alin. 2 din noul Cod de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care sunt înțelese și aplicate în sensul că senatorii și deputații vor fi judecați de alte instanțe decât Inalta Curte de Casatie si Justitie în cazurile în care dobândirea mandatului de parlamentar intervine in cursul unui ciclu procesual (intre doua grade de jurisdicție).

Depunem prezenta cerere in 3 exemplare.

Asigurandu-va de cele mai inalte consideratiuni profesionale,

petent,
ROSCA STANESCU Sorin Stefan
prin avocat Daniel MV Chitic

DOMNULUI PRESEDINTE AL INALTEI CURTI DE CASATIE SI JUSTITIE